

Det synes at være uheldigt og stødende, at den Ægtefælle, der er blevet skilt paa Grund af Ægteskabsbrud, straks vil kunne indgaa nyt Ægteskab, særlig i Tilfælde, hvor det er Hustruen, der er den „uskyldige“ Ægtefælle, og som af Hensyn til Regelen i § 15 i Almindelighed ikke maa indgaa nyt Ægteskab førend efter Udløbet af 10 Maaneder. Man har derfor foreslaaet, at det ved Dommen kan bestemmes, at den skyldige Ægtefælle ikke maa indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af et vist Tidsrum, der dog højst kan sættes til 2 Aar (Ændringsforslag Nr. 42 til § 58).

I Betragtning af den nøje Forbindelse, der er mellem Ægteskabet og Ægtefællernes Børn, navnlig de fælles Børn, anser et *Flertal* (Marie Christensen, Effersøe, Ejsing, Gisselbæk, Godskesen, Hauch, Marie Hjelmmer, Kloppenborg-Skrumsager, N. K. Kristensen og S. Rasmussen) det for rigtigt, naar der i Ægteskabet er Børn under 18 Aar (Fællesbørn eller Adoptivbørn); med 6 Maaneder at forlænge de Tidsfrister, der i Tilfælde af forudgaaende Separation eller Adskillelse skal hengaa, forinden endelig Skilsmisse kan opnaas (Ændringsforslag Nr. 45).

Udvalget har ved Ændringsforslag Nr. 46 til § 67 ønsket yderligere at begrænse de Tilfælde, hvori der kan tillægges den Ægtefælle, hvem Skylden for Separationen væsentlig paahviler, noget Bidrag.

Da Mægling mellem Ægtefæller ved Ansøgning om Skilsmisse, hvad enten Separation er gaaet forud eller ej, erfaringsmæssig ofte har haft positive Resultater, bør man efter Udvalgets Opfattelse bibeholde Mæglingen ved Skilsmisse, idet man ikke paa Forhaand bør opgive nogen Foranstaltning, der kan tænkes at hidføre en heldbringende Fortsættelse af det ægteskabelige Samliv (Ændringsforslag Nr. 50 til § 75).

Udvalget er enigt om, at Rettergangsbestemmelserne med Hensyn til Ægteskabssager rettelig hører hjemme i Lov om Rettens Pleje, og stiller derfor

under Nr. 51 Forslag om, at §§ 76—92 skal udgaa, idet man forudsætter, at de fornødne Bestemmelser bliver truffet herom ved den forestaaende Revision af Retsplejeloven.

Man har dog i Udvalget undergivet Paragrafferne en Behandling og skal herom bemærke, at man kun anser det for paakrævet at indføre en enkelt Ændring, nemlig til § 89, 2det Stykke, at Ordene i 1ste og 2den Linie: „saavel som Domme og Kendelser i samme“ udgaar, og at der i Stedet sættes: „herunder dog ikke indbefattet selve Domskonklusionen“.

Udvalget anser det for rigtigt, at der indhentes Betænkning fra Færøernes Lagting, forinden Loven træder i Kraft paa disse Øer. (Ændringsforslag Nr. 54 til § 100).

Et *Mindretal* (Nina Bang, Dahl, A. P. Hansen, Johansen og Steincke) kan vel i al Almindelighed tiltræde Ønskeligheden af en særlig Lov om Ægteskabets Retsordning, men maa beklage, at nærværende Lovforslag — i Modsætning til det tidligere forelagte og i Modsætning til Kommissionsbetænkningen — indskrænker sig til at give Regler om Ægteskabets Indgaaelse og Opløsning.

Paa den anden Side er ogsaa Mindretallet klart over, at saadanne Regler i høj Grad tiltrænges, og har derfor med Interesse arbejdet med paa at gennemføre en moderne Lovordning paa dette Omraade. Som det vil ses, har man ogsaa i vidt Omfang om Enkeltheder opnaaet Enighed i Udvalget, men paa andre og meget betydningsfulde Omraader har Mindretallet maattet tage Afstand fra den paatænkte Ordning.

Hvad først Kapitel I i Lovforslaget angaar, mener Mindretallet, at det tidligere Lovforslag i § 2 sikrede den besvægne forlovede og dennes Barn saaledes, som Nutidens Forhold kræver, og foreslaar derfor denne Bestemmelse genindsat til Afløsning af den foreslaaede § 2, der indskrænker sig til at give den besvangrede